

C. D o d a w f.

(To su thěrłusche w Nowej Winicy so namaface.)

1.

Za duscha Jězusa swjecz mje, zo bych był žiwu pobožnje, te czeło, kotrež krawjesche, te nasycz a tež posylń mje.

2. Krej twoja, kotraž běžesche, mój Jězu, z kschiza wot tebe, njech moju duschu napoji a k zbóžnosći ju wo kschewi.

3. Za woda strony twojeje njech duschu z hrěchow wot mje, twój kschiz a twoje czerpjenjo njech mi w wschěm času zbóžne jo.

4. Ach wuskysch mje, mój Jězuso, ja we tebi wschón skhowam so; daj we twojich bycz ranach mi, zo njepšheczel mi njeschodži.

5. Mje we smjerczi tež zawołaj a k swojej prawicy mje staj; cziń, zo ja z twojimi swjatymi tam wěcznu khwalbu dawam czi.

2.*)

(Po Waldže.)

O Božo! my cze khwalimy, cze knjeza wschitkich cžesczimy.

*) Tutón pscheložk je skrótšeny; 7. a 8., 11. a 12., 14. a 15. schtuczka kaczanskoho originala je zjenocžena, a 25. je wuwostajena.

2. Cze Wótca we tej wěcznosći swět cžesczi cyty schěroki.

3. Czi jandželjo a njebiesa a schtož cžescz twoju powjeda,

4. Czi Cherubim a Serafim cze khwala z hłosom wysokim.

5. Swjaty, swjaty, haj swjaty jo tón Knjez, tych wschitkich wójstow Bóh.

6. Twój' Boža móc a kralestwo dže po wschěm swěcze schěroko.

7. Czi dwanaćo japoschtołjo a wschitcy czi profetojo,

8. Tež twoji swěrnj martrarjo cze khwala, Knježe, wysoko.

9. Te cyte swjate kschescžanstwo tu na zemi cze khwali wscho.

10. Cze Boha Wótca wěcznoho a twojoh' Syna luboho.

11. Tež swjatoh' Ducha, tróschtarja, we jenej runej cžesczi ma.

12. O cžesny kralo, khryschče ty! Syn Boha Wótca wěczny sy.

13. Sy knježny život njezacpił, tał sy ty swój lud wukupił.

14. Ty sy smjercz mócnje